

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które wprowadza wymóg posiadania zezwolenia na pracę przez będących obywatelami państwa trzeciego członków załogi statku zarejestrowanego pod banderą państwa członkowskiego i stanowiącego własność armatora będącego obywatelem innego państwa członkowskiego Unii, z wyjątkiem przypadków, gdy statek ten wchodzi do portów państwa członkowskiego nie więcej niż 25 razy, przy czym wartość tę oblicza się w sposób ciągły w odniesieniu do okresu roku wstecz?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 13 lutego 2020 r. – AB Lifosa / Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-75/20)

(2020/C 137/52)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB Lifosa

Strona pozwana: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 29 ust. 1 i art. 32 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny oraz art. 70 ust. 1 i art. 71 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽²⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że wartość transakcyjną (celną) należy skorygować w taki sposób, że powinny być w nią wliczone wszystkie faktycznie poniesione koszty przez sprzedawcę (producenta) w związku z transportem towarów do miejsca ich wprowadzenia na obszar celny Unii (Wspólnoty) Europejskiej [Or. 6], w sytuacji, jak w niniejszej sprawie, (1) jeżeli w myśl warunków dostawy („Incoterms 2000”– DAF) obowiązek pokrycia tych kosztów został poniesiony przez sprzedawcę (producenta) oraz (2) wskazane koszty transportu przewyższały uzgodnioną cenę faktycznie zapłaconą przez nabywcę (importera) [należną od nabywcy (importera)], jednakże (3) cena faktycznie zapłaconą przez nabywcę (importera) [należną od nabywcy (importera)] odpowiada rzeczywistej wartości towarów, nawet w sytuacji, gdy cena ta nie była wystarczająca na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych przez sprzedawcę (producenta)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s.1

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 269, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia) w dniu 13 lutego 2020 r. – K. M. / Director of Public Prosecutions

(Sprawa C-77/20)

(2020/C 137/53)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: K. M.

Druga strona postępowania: Director of Public Prosecutions

Pytania prejudycjalne

Czy w kontekście wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz art. 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/1998 ⁽¹⁾, jak również w kontekście postępowania karnego wszczętego w celu wykonania przepisów tego rozporządzenia, przepis prawa krajowego, który jako sankcję za popełnienie ściganego z oskarżenia publicznego czynu zabronionego pod groźbą kary grzywny, przewiduje również bezwzględny przepadek wszystkich ryb i wszystkich narzędzi połowowych znajdujących się na pokładzie statku, którego dotyczy czyn zabroniony, jest zgodny z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽²⁾, a w szczególności z jego art. 89 i 90, z gwarantowaną traktatami Unii Europejskiej zasadą proporcjonalności oraz z art. 49 ust. 3 karty praw podstawowych?”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. 1998, L 125, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (OJ 2009, L 343, p. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 14 lutego 2020 r. – postępowanie karne przeciwko M.B.

(Sprawa C-78/20)

(2020/C 137/54)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

M.B.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Pytanie prejudycjalne

Czy wymogi, które zgodnie z art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584 ⁽¹⁾ musi spełniać europejski nakaz aresztowania jako decyzja sądowa, powinny mieć zastosowanie również do informacji uzupełniających dostarczonych na podstawie art. 15 ust. 2 tej decyzji ramowej, jeżeli dla celów decyzji organu sądowego wykonującego nakaz w istotny sposób uzupełniają one lub zmieniają treść pierwotnie wydanego europejskiego nakazu aresztowania?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, Dz.U. 2002, L 190, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 19, tom 6, s. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně (Republika Czeska) w dniu 18 lutego 2020 r. – Vinařství U Kapličky s.r.o. / Státní zemědělská a potravinářská inspekce

(Sprawa C-86/20)

(2020/C 137/55)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Brně